

UTLENDINGSDIREKTORATET Praksisnotat 08/26

Saksnummer: 08/2576
28. mai 2008

Asylpraksis – Kosovo

1. Innledning

Utlendingsdirektoratets (UDI) praksisnotater for asylsaker beskriver praksis for behandlingen av asylsøknader fra de enkelte land. Praksisnotatene er utarbeidet som interne retningslinjer til saksbehandlerne i UDI. Alle søkerne vurderes ut fra deres individuelle situasjon ved retur, og det foretas en konkret rettslig vurdering av hver enkelt sak, der praksis som fremgår av praksisnotatene vurderes ved avgjørelsen av saken. I alle saker vil det kunne være individuelle forhold som kan innebære at saken får et annet utfall enn det som følger av praksisnotatene. Det er de vanligst forekommende asylanførsle som omtales i praksisnotatene.

En søknad om asyl vurderes først for innvilgelse av asyl, jf utlendingsloven (ul) § 17, jf § 16. Dersom søkeren ikke innvilges asyl, vil han eller hun bli vurdert for innvilgelse av vern mot utsendelse jf ul § 15 første ledd, jf utlendingsforskriften (uf) § 21 første ledd, som er en subsidiær beskyttelse. Dersom søkeren heller ikke innvilges subsidiær beskyttelse, vil han eller hun bli vurdert for innvilgelse av opphold på humanitært grunnlag etter ul § 8 annet ledd jf uf § 21 annet ledd.

Ved avgjørelsen av søknader om asyl tar UDI utgangspunkt i informasjon innhentet fra søkerne selv, hovedsakelig under asylintervjuet og i en skriftlig egenerklæring. Dersom det er nødvendig og mulig foretar direktoratet verifiseringer av opplysninger som fremkommer i saken. Når det gjelder forholdene i de ulike landene baserer direktoratet seg hovedsakelig på informasjon som formidles gjennom Landinfo, se www.landinfo.no.

2. Asylansøksøksler

Grupper representert

Asylsøkere fra Kosovo er en variert søkergruppe, hvor de fleste etnisiteter i Kosovo er representert. De største gruppene er imidlertid kosovoserbere og kosovoalbanere. I tillegg hender det at det kommer noen fra RAE-gruppen (rom, ashkali og egyptere), goranere, og tyrkere.

2.1 Kosovoalbanere anfører ofte arbeidsledighet, sosiale problemer, interne familiefæider (voldelig ektefelle og barnefordelingstvister), blodhevn, psykiske problemer (ofte diagnostisert som posttraumatisk stresslidelse) samt generelle helseproblemer. Noen anfører frykt for tidligere UCK-tilhengere (nå AKSH eller ANA, Albanian National Army), mafia og/eller maskerte menn.

Praksis i disse sakene med ansøksler som beskrevet over er i utgangspunktet avslag. De fleste sakene fra kosovoalbanere, unntatt de som kommer fra serbiskdominerte områder, behandles som åpenbart grunnløse da det i all hovedsak legges til grunn at myndighetene i Kosovo har evne og vilje til å gi beskyttelse til denne delen av befolkningen. Saker fra kosovoalbanere fra serbiskdominerte områder behandles normalt som ikke åpenbart grunnløse.

Opphold på humanitært grunnlag er gitt blant annet til personer med svært alvorlige helseproblemer, da særlig lidelser som ikke kan kureres/opereres i Kosovo. Dette gjelder blant annet kompliserte hjerte- og nyreoperasjoner, kreft, samt sterke psykiske lidelser (psykosor). (Før innvilgelse kreves dokumentasjon fra norsk lege). Slike tillatelser er begrenset til eksempelvis seks måneder eller et år når helseproblemene er av foreløpig karakter og behovet for behandling er midlertidig. Tillatelsene blir gitt på bakgrunn av dokumenterte behandlingsopplegg og operasjoner i Norge.

Saker som omfatter kosovoalbanere fra Nord-Mitrovica og de andre serbiskdominerte kommunene i Nord-Kosovo vil i utgangspunktet få avslag på sine asylsøknader dersom ikke individuelle forhold tilsier noe annet. Disse sakene anses imidlertid som ikke åpenbart grunnløse da albanerne er i minoritet i dette området. Det vises i vedtaket til at søkeren vil kunne være trygg i sitt nærområde (relokalisering til de albanskdominerte nabokommunene).

2.2 Kosovoserbere anfører i all hovedsak den generelle sikkerhetssituasjonen. Før Kosovo erklærte seg som selvstendig stat 17.02.08 (anerkjent av Norge 28.03.08) ble serbere fra albanskdominerte områder i Kosovo innvilget asyl på bakgrunn av UNHCR sine anbefalinger (Position paper 2006)¹. Den 07.05.08 fikk Utlendingsdirektoratet godkjenning fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet for at kosovoserbere kan vurderes opp mot både Kosovo og Serbia som opprinnelsesland. Det legges til grunn at kosovoserbere ikke har et generelt beskyttelsesbehov i Serbia.

---

¹ <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=SUBSITES&id=4492bdaa2>

2.3 Serbisktalende kosovorom anfører i all hovedsak den generelle sikkerhetssituasjonen.

Disse ble tidligere innvilget asyl på lik linje med kosovoserberne. Direktoratet vil på bakgrunn av ovennevnte praksisgodkjenning fra departementet også vurdere denne gruppen opp mot både Kosovo og Serbia som opprinnelsesland. Det legges til grunn at kosovorom ikke har et generelt beskyttelsesbehov i Serbia.

2.4 Ashkali, egyptere, goranere, bosniaker og tyrkere fra Kosovo anfører ofte

sikkerhetssituasjonen, etnisk diskriminering, diskriminering på arbeidsmarkedet, vanskelige økonomiske og sosiale forhold. For disse anses ikke foreligger et generelt beskyttelsesbehov. Innvilgelse forutsetter et individuelt beskyttelsesbehov. Denne praksisen er i tråd med anbefalingene fra UNHCR. Minoriteter fra Kosovo blir fortsatt ansett som sårbare grupper. Saker som omfatter minoriteter behandles derfor som ikke åpenbart grunnløse. Dersom det foreligger helseanførsler fra disse minoritetene behandles sakene på samme måte som sakene til Kosovoalbanere med helseanførsler (se over).

3. Eksklusjon

Det kan forekomme saker der det fremkommer at søkeren har vært delaktig i krigsforbrytelser eller alvorlige ikke-politiske kriminelle handlinger. Dersom en slik sak ligger an til innvilgelse asyl eller tillatelse av beskyttelsesgrunner på grunn av at søkeren har et beskyttelsesbehov i forhold til hjemlandet, vil søkeren bli ekskludert fra asylstatus og vern mot utsendelse, jf ul § 15 og gitt en begrenset tillatelse isteden. Dersom en slik sak ikke ligger an til innvilgelse av asyl eller vern mot utsendelse, jf ul § 15, blir den avslått og søkeren må returnere til hjemlandet.

4. Verifisering av saker

I spesielt kompliserte saker, og i saker der det foreligger tvil om identitet og/eller sentrale opplysninger knyttet til søkerens asylanførsler, foreligger det mulighet for verifisering av sakens opplysninger gjennom utlendingsmyndighetenes ambulerende utlendingsattaché til den norske ambassaden i Beograd. Attacheen har i utgangspunktet hele Balkan som sitt arbeidsområde.

Hanne Jendal
Avdelingsdirektør

Kontakt: Asylavdelingen, ASA 1